

GIÀ HỒ THÀNH TỈNH

[1]

CÁO HỒ

Vỗ ngực xưng danh "Bác Cáo" chơi
Từ hang Pắc-Bó... ló ra đời
Đảng viên Quốc Tế đã tuyên thệ,
"Đày tớ nhân dân"... bịp nực cười!
Bác cháu bay thi nhau bán nước,
Nga Tàu chúng chỉ đạo nhà người.
"Cha già dân tộc nào đây nhỉ?
Bố khí đười ươi lộn kiếp người!

HỒ CÔNG TÂM

[2]

CHÁU NGOAN BÁC HỒ

Phái đoàn phụ nữ trẻ chưa chồng
Đã giải đảo hầm lại vót chông.
Cháu chúc: "Suốt năm Người mạnh khỏe",
Bác cười: "Kính nguyệt cháu đều không?"
Cháu nhìn đuôi mắt già tình tứ,
Bác ngó làn môi nhỏ ửng hồng.
Bác cháu nhà bay cùng thác loạn,
Con rơi con vãi khắp Tây Đông!

HỒ CÔNG TÂM

[3]

LĂNG GIÀ HỒ

Khát máu gian hùng nhất sử xanh
Đệ Tam Quốc đã vang danh.
Sống nhờ chủ nghĩa phi dân tộc,
Chết sợ quật mồ có lính canh.
Cái mả hồ ly còn ngất ngưỡng,
Giang sơn rấn rít vẫn bò quanh.
Chùng nào xác ướp ra tro bụi,
Văn vật ngàn năm hết gió tanh ?!

HỒ CÔNG TÂM

[4]

RƯỚC QUÝ VÀO CHÙA

Già dê quý đỏ táng Ba Đình,
Văn vật ngàn năm chốn đế kinh.
Một thở hồ già hồ hoá cáo,
Ba đời cáo thác cáo thành tinh!
Thỉnh yêu nhập miếu, thần đầu chứng,
Rước quý vào chùa, Phật hết linh!
Còn Vẹm lộng hành còn loạn lạc,
Vẹm tiêu, trăm họ mới an bình.

HỒ CÔNG TÂM

[5]

TÂM SỰ HUỲNH THỊ THANH XUÂN

Em là cháu gái Bác Hồ
Ra thăm Bác ở Thủ Đô lần đầu
Cổ quạt khăn đỏ au au
Áo sơ-mi trắng, váy màu xanh dương.

Sau khi tắm rửa nồn nướng
Vào phòng, Bác bế lên giường Bác hôn
Lên môi, lên ngực... hết hồn
Mới mười lăm tuổi em còn trinh nguyên

Bác như con thú cuồng điên
Hai tay nắn bóp khắp miền... hồi lâu
Rùng mình em chẳng dám đâu
Bác quỳ Bác để hàm râu Bác vào

Áp vào nó nhột làm sao
Bác thò đầu lưỡi ngoáy cào tanh banh
Khác nào gặp quỷ râu xanh
Hết hồn hết vía em đành xuôi lờ

Bé quàng khăn đỏ đâu ngờ
Bác Hồ dâm tặc nhớp như thế này
Để giờ ngậm đắng nuốt cay
Nỗi lòng nào dám tỏ bày cùng ai

Em đành nói dối bạn trai
Rằng quân nguy hiệp... nạn tai dọc đường
Giao liên số kiếp đoạn trường
Chồng em thông cảm... hận phường lưu manh!

HỒ CÔNG TÂM

[6]

Hồ Chí Minh

Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Được huấn luyện tại mẩu quốc Nga Sô
Về nước mang cha anh ra đấu tố
Ngàn sau còn ghê tởm tên Nga nô !

Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Học giết người tại mẩu quốc Nga Sô
Về nước mang nông dân ra đấu tố
Tắm máu dân ta tên đại Nga nô !

**Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Học giết người tại mẫu quốc Nga Sô
Về nước tàn sát đồng bào vô số
Nên chết phơi thây chẳng được cái mồ !**

**Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Làm tay sai tại mẫu quốc Nga Sô
Đi Bắc Kinh lạy Mao làm Hán nô
Có khác chi đâu một tên côn đồ !**

**Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Đang tâm quỳ lạy Mao làm Hán nô
Tám vạn đồng chí bị đem đi nướng
Trong tết Mậu Thân, vương đế mưu đồ !**

**Hồ Chí Minh là tên trùm khủng bố
Đại gian manh làm tan nát cơ đồ
Ngàn sau còn ghê tởm tên đại ngố
Nên chết phơi thây chẳng được cái mồ !**

**Hồ Chí Minh là tên đại Hán nô
Giết dân lành, dâng đất cho Tàu ô
Việt sử ngàn sau còn oen ố
Tên trùm khủng bố tay sai Nga Sô !**

**Hồ Chí Minh là tên đại Hán nô
Giết anh em, dâng đất cho Tàu ô
Hắc sử ngàn sau mãi còn điếm tô
Trùm khủng bố nhuộm máu cơ đồ**

**Hồ Chí Minh là tên đại Hán nô
Học làm tay sai ở nước Nga Sô
Chỉ biết giết người dân và cướp của
Nên chết phơi thây chẳng được cái mồ !**

Nông Phú

Van Xin An Táng

**Trọng, Dũng ơi !, bây chớ hồ đồ
Hãy mau mang ta chôn xuống hố
Tránh cảnh nát thịt khi bom nổ
Ta van xin được một cái mồ**

**Mạnh là thằng con đại bất hiếu
Không nghĩ đến tao, muốn cái mồ
Đã bao lần van xin thằng Duẩn
Nó làm ngơ, một đứa Nga nô!**

**Đã mấy lần van xin thằng Linh
Cho an táng nhưng nó làm thinh
Chúng bây quả là đồ súc sinh
Chẳng có lương tri, chẳng nghĩa tình!**

**Van xin an táng để được mồ
Bao giờ chôn ta, hỏi Hán nô?
Bọn bây tranh nhau giành quyền lợi
Quên đồng bào, xé nát cơ đồ!**

Nông Phu

(Viết thay cho Trùm Khủng Bố)

[8]

hãy mau dấu xác bác vô hang

**mấy con cho bác bạt đôi lời
chớ tưởng nằm đây bác thành thơ
thây mục, oan cừu lưu vạn đại
xác sinh, thù hận tận muôn đời
khù khờ, quên bằng phường vong bản
mê muội, làm theo lũ giết người
xin dấu xác vào hang Pắc Pó
đó đồ phản động cố tìm moi**

Lê-Thụy-Chi

[9]

xác sinh chệt khựa nằm trong kiếng

ngộ là chệt khựa rặt ba tàu
quỷ kế tuân lời dạy bác Mao
qua diệt Nam Bang làm bản địa
về thâu Đông Á hóa chư hầu
Tất Thành danh hảo từ lâu ngும்
Hồ Tập lập mưu đánh tráo vào
ngộ khựa xác sinh nằm lộng kiếng
chúng mày vẫn lạy, vẫn canh hầu...

ô hô!

chúng mày ngu thật, biết gì đâu?!

Lê-Thụy-Chi

[10]

Cụ Hồ tâm sự

Ta nằm đây, bốn mươi mùa sương gió
Trong nhà mồ hoang vắng lạnh từng đêm
Hồn say mơ về những phút êm đềm.
Bên cạnh những đoá hoa đời tươi thắm.

Ta còn nhớ nàng Tuyết Minh đầm thắm
Đêm động phòng cô gái hãy còn trinh
Nàng yêu ta thật đắm đuối chung tình
Đâu hay biết đời ta như cánh bướm.

Hương lửa đương nồng, lòng ta đã chán
Nghĩa phu thê nào buộc cánh chim hồng
Trốn người tình, ta quất ngựa truy phong
Rời trôi nổi bay theo ngàn hướng gió.

Đời phiêu bạt bốn phương trời đây đó
Bao môi hồng, má thắm, đã qua tay
Nào Thái, Miên, Nga, Đức, Mỹ, Tây, Tàu
Ta khoái nhất vẫn người con gái Việt.

Thuở học đạo bên phương trời Xô viết
Ta gặp nàng mắt biếc, tóc ngang vai
Ta yêu người đồng chí nữ Minh Khai
Già nhân ngãi nhưng còn non chồng vợ.

Nàng có thai, ta vô cùng run sợ
Vội tìm người giúp đỡ chuyện chồng con
May thay nhờ đồng chí Lê Hồng Phong
Gánh của nợ ta mừng như thoát chết.

Hang Bắc Bó ta gặp nàng Thị Ngát
Cô học trò bé bỏng tựa nai tơ
Ta cưng em như cháu gái đại khờ
Nàng đáp lại cho ta thằng Đức Mạnh.

Hương lửa đương nồng, lòng ta đã chán
Nghĩa phu thê nào buộc cánh chim hồng
Trốn người tình, ta quất ngựa truy phong
Rời trôi nổi bay theo ngàn hướng gió.

Nhưng đảng muốn ta phải là ông thánh
Là cha già dân tộc quyết hy sinh
Không vợ con, tình ái, chẳng gia đình
Sống diệt dục như thầy tu ép xác.

Ta bảo chúng: “Các chú mày quá ác
Các chú thì mê thiếp mỗi hằng đêm
Lại bắt ta phải nuốt dãi nhịn thèm
Món đồ chơi để lâu ngày đã mốc.”

Bọn chúng làm thình, ta bèn giả khóc
Cuối cùng chúng phải nhượng bộ chiều ta
Ta được quyền ‘yêu’ mút chỉ ca tha
Nhưng tuyệt đối không bao giờ cưới vợ.

Kể từ đó bao nhiêu là cô gái
Đã vào dinh hộ lý xác thân ta
Từ những cô cháu gái Miền Nam ra
Đến những ả Mèo, Nùng miền biên giới.

Họ nhiều quá ta làm sao nhớ hết
Nhưng một nàng làm thốn thức tim ta
Nàng da thơm, má thắm, nét mặn mà
Ta ngây ngất thấy mình như trẻ lại.

Ta say đắm quên cả lời đảng dạy
Để cho nàng dính phải cái bào thai
Nàng thương con, đòi cưới hỏi công khai
Nghe nàng nói ta tưởng là sét đánh.

Và quả nhiên, cuộc đời nàng bất hạnh
Thằng Quốc Hoàn theo lệnh đảng yêu tinh
Nữ đang tâm cắt đứt mối duyên tình
Còn hãm hiếp, vứt thây nàng ngoài phố

Đứa con trai, cũng may còn tốt số
Thoát tử thân, nhưng sống kiếp không cha
Con Tiến Trung, xin thấu hiểu lòng ta
Và ghi nhớ mối thù sâu của mẹ.

Ta bây giờ trong nhà mồ quạnh quẽ
Ngày ôn ào bao kẻ tới người lui
Đêm vắng tanh nằm trở giấc bù ngủi
Lòng thương tiếc một thời đầy hoa thắm.

Phan Huy

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9400 TÁC PHẨM